

Душа моя

Олександр Олесь

Душа моя — пуста холодна й німа...

Нічого в тій пустці самотній нема:

То вітер розвіяв, то хвилі зірвали,

То, граючись, діти малі розібрали.

Душа моя — дно безджерельне й сухе,

Де тільки сіріє каміння важке...

Тим сірим камінням колись в мої груди

Все били без жалю, жалкуючи, люди.